
THØGER LARSEN's TROP

1941-1966

Mælkeudsalget
»Skrænten«

v/ JØRN MADSEN . TLF. 2 07 10

AASTED

LEMVIG

LEMVIG FOLKEBANK
AKTIESELSKAB

HUSTED KRISTIANSEN

Konsul Andersensgade
v. posthuset

Telefon 2 06 22

Freddy Bonde

Kolonial - Skibshandel

Havnegade 30 . Tlf. 2 00 66

TROPPEN STARTES

Omkring juni måned 1941, da jeg som politibetjent patruljerede i Vestergade, henvendte 4-5 drenge sig til mig og spurgte, om jeg ikke godt ville starte en gul spejdertrop i Lemvig.

Jeg havde tidligere været tropsfører i 5 år i Aarhus og syntes egentlig, at jeg havde gjort min pligt, og da jeg yderligere ved drengenes henvendelse var divisionsassistent, svarede jeg dem, at jeg ville tænke nærmere over det. Jeg drøftede sagen med nuværende overlærer Bredam, Lemvig, og da han erklærede sig villig til at blive tropsassistent, besluttede vi os til at starte troppen, og efter sommerferien blev der indkaldt til et møde for de interesserede drenge, og resultatet blev, at troppen blev startet, og forældreråd blev senere dannet med isenkræmmer A. Honoré som tropsrådsformand.

Vi syntes, at troppen skulle have et navn, der havde tilknytning til Lemvig, og valget faldt da naturligt på Thøger Larsen, og med tilladelse af Thøger Larsens enke fik troppen så navnet „Thøger Larsens Trop“. Inden længe var troppen på 4 patruljer, og der blev arbejdet godt i patruljerne, så der allerede ved den første divisionsturnering blev opnået pæne placeringer.

J. Berthelsen.

På grund af krigen var forholdene da ikke til at lave sommerlejr, men det blev til mange mindre lejre på „Åbjerggård“ i Møborg, hvor vi mødte stor velvilje hos ejeren, nu afdøde proprietær Boldsen og dennes hustru. Ved kapitulationen den 5. maj 1945 virkede troppens større spejdere som ordonnanser for modstandsbevægelsen.

Mit ønske for troppen og dens fremtid skal være, at mange drenge må få gode oplevelser og minder om et rigt spejderliv, og at troppen må være med til at skabe gode samfundsborgere.

Jørgen Berthelsen.

Program

SØNDAG DEN 11. SEPTEMBER 1966

- Kl. 9,30: Ulve og spejdere fra Vestjydske Division mødes ved musiktribunen i anlægget. Faneudrulning. — Spejderchefen taler. March gennem byen.
- Kl. 10,30: Jubilæumsløbet startes fra huset.
- Kl. 15,00: Løbet sluttes. Tovtrækning.
- Kl. 16,00: Præmieuddeling ved spejderchefen.
- Kl. 16,00-17,00: Reception i tropshuset for en kreds inviterede.
- Kl. 19,30: Fest på Industrihotellet.

Forsiden er tegnet af Troels Kvorning, skåret af Ove Urth. Ansvarshavende: Grete Sø.

Andelsbanken A. m. b. A.

LEMVIG-AFDELING

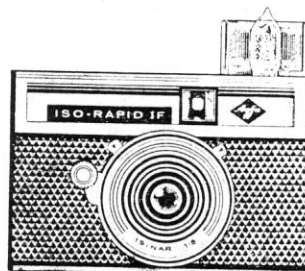
Ejnar Doest
BOGHANDEL
LEMVIG

John Grauting

Specialforretning for ure og optik

Torvet . Tlf. 2 04 88

Vestjysk FOTO-CENTER

Presse-
foto

Vester-
gade 17
Tlf.
2 03 06

← Kr. 45,-

Vestjysk
Sportsmagasin
Vestjyllands førende sportsmagasin

Steen B. Nielsen . Lemvig . tlf. 2 11 63

Slut med nylontrætte ben

Får De ømme, brændende fødder af
at gå med nylonstrømper, så skift til
Rilsan — den franske oliestømpe,
hvor huden kan ånde frit.

Fra Tusnelda. Pr. par . . . **kr. 9,95**

Bache Lauridsen

Lemvig . Telf. *2 11 77

DAMERNES MAGASIN

*Vi ønsker til lykke
med de 25 år!*

HONORÉ

ENGGÅRDEN

Lemvig
Radio & Fjernsyn A/s

Vejbelsgade 4 . Tlf. 2 01 12

Det var dengang...

FRANDS GREGERSEN.

Ja, jeg skal gerne forsøge at finde en eller anden morsom episode frem. Dengang, jeg overtog troppen, havde vi udpræget mangel på patruljeførere, ligesom patruljemedlemmerne så at sige var blevet „noget gamle i gårde“. Vi gjorde derfor et forsøg på at bygge nye patruljer op, et forsøg, jeg havde gennemført i Hellevad trop med gode resultater, men som ville betyde noget „slow motion“ i arbejdet i de første år. Vi lod simpelthen en hel stribe ulve rykke op og dannede nye patruljer, samtidigt gik vi i gang med at få sat en smule skik på trophuset og huset i Bækmarksbro, som denne historie skal handle om. Den er ikke særlig morsom eller sensationel, men genspejler lidt af de ting, der prægede vort tropsliv. - Vort samarbejde med pigespejdertroppen var ganske udmærket, og vi havde mange gode fællesarrangementer, bl. a. den spændende guldgraverjagt og velgørenhedsfesterne på hotellet, men se, det er en ganske anden historie.

— Nej, dengang var der tropsture til!

Når man nu om stunder læser om måneskud og astronautdans omkring jorden, tænker jeg altid tilbage på de dage, da jeg ved bankens velvilje havde anskaffet en scooter. Den skulle have sin dåb på en tur til Bækmarksbro, hvor vi som bekendt havde en noget forsømt hytte. Da den ikke var benyttet ret meget i de forløbne år, mente vi, at den nu skulle have en genopblomstring. Turen formede sig således, at patruljerne startede om lørdagen på patruljetur, mens Poul Lyhne (TA) og så mig selv skulle komme derned om søndagen for at inspicere lejren. Lørdagen gik med travl aktivitet, turen skulle forberedes i alle leder og kanter, fra aviser, fra radio, fra de kloge fiskere på havnen (TV havde man jo ikke dengang) fik man oplysninger om vejr og vind, strømhastigheder i Storebælt og Lillebælt, Sælhundeløbet, Gildeløbet osv., mulighederne for sne og islag (det var i maj) blev for en sikkerheds skyld checked af. Et grundigt, mekanisk eftersyn afslørede ingen mangler på maskinen, den startede let og villigt, lygteføringen og signalhornet blev tilbørligt afprøvet, kørekort, for-

sikringspolicer, sidste afdragskvittering, brugsanvisning og smøreskema forefandt på sin plads - kort sagt: intet kunne nu forhindre nedtællingen!

Så længe som kartofler...

Fra divisionsturneringen i Vinderup. Polle ser til. — Den alledagsnærværende Hans Thomsen „smiler“ til fotografen. Erik Nielsen sidder i røg og damp.

Den store dag oprandt! Fra en skyfri himmel lod solen sine varmende stråler velsigne de bugnende marker, en let brise kom fra havet med krydrede sommerlige dufte, en fjern ko brølede kærlighedsfuldt i det fjerne. - Møjsommeligt fik man viklet sig i de tre par solide bowser, de uldne sjaler, trøjer og muffedisser, kameluldsknævarmere, ørevarmere, dråbefangere til næsen, motorhjælm, briller, handsker, og stiv som en pind vraltede jeg ned ad trappen og besteg vidunderet, der uden videre kommentarer bar mig til Vesterled, hvor Polle skulle tages op. Gentagne dut fra hornet kaldte folk frem i vinduerne, øvre i naboejendommen kom en mand frem i uldne underbukser, mens han vildt kæmpede for at få selerne over skuldrene; han havde nok troet, der var sølvbryllup i gaden! Selv sad jeg stolt og kroede mig på det skinnende apparat. Langt om længe kom Polles søvndrukne ansigt tilsyne, og efter at have gnedet øjnene med iver og energi gik det op for ham, hvilket sjældent og stolt syn han stod over for. Med vældige armbevægelser blev jeg vist indenfor, idet det gennem ørevar-

merne osv. gik op for mig, at det drejede sig om kaffe. Med værdige skridt skred jeg op ad fliserne og fornemte den liflige duft af kaffen, men mine drømme blev noget flossede, da Polle stod i køkkendøren og brølede: „Vil du ikke sige mig, hvad er det du ligner - kommer du fra Nordpolen, har du været til færdselsuheld eller til samariterøvelse?“ Jeg belærte ham om alt vedrørende den store tur, om vind og vej og træk og kulde, løse nyrer, vand i knæene, hoste og gigt samt alle de farer, en tur uden tilstrækkelig beskyttelse kunne medføre; men ikke desto mindre beskyldte han mig for at se „farlig“ ud, alt imens han fik hægtet sine lange snørestøvler, og den ene „vittighed“ efter den anden forlod hans tåbelige hals. Nå, jeg slubrede kaffen så højlydt, at jeg nær fik ham overdøvet; han fik dog skruet sig op i et ubeherstet crescendo og foreslog mig at se mig i et spejl, jeg kunne derved spare entréen til Zoologisk have og andre fantastiske „morsomheder“. - Endelig var han færdig, og vi fik os selv og bagagen anbragt på maskinen, der villigt startede. Turen var begyndt. Da Polle nu ikke hørte til verdens mindste børn, opstod der problemer, hvergang vi „tog“ et hjørne. Mens jeg elegant fulgte maskinen, hældede Polle den modsatte vej, hvilket bevirkede, at maskinen kom ud af balance og slog nogle drabelige sving. Især ved lokomotivremisen var det galt, her tog et par forskræmte fodgængere så hurtige skridt for at redde livet, at de nær var røget ind gennem købmand Rasmussens vindue. Ved Vestjyden var vi ved at ryge ned ad bakken, hvis ikke Polle havde sat begge ben brat til jorden som bremse, og da jeg glemte at koble ud, gik maskinen også i stå med et sæt, så jeg var ved at ryge på hovedet ned i træet midt på bakken. - „Du er da en værre bondeost til at køre“, vrælede Polle, „kan du da ikke se dig for!“ - Jeg forsøgte spagfærdigt at fortælle ham og belære ham lidt om tyngdelov, balance, ohmslov, moseloven osv., og det lod til at berolige ham, så turen fortsatte med omkring 20 km's fart. Polle begyndte nu igen at „opfinde“ vittigheder - noget sludder om han nu ikke skulle stå af og gå i forvejen, om han skulle ta' toget og si', jeg kom om et par daw, det vældige motorløb han var med i og om hårene, der rejste sig på hans hoved under den fabel-

agtige fart, det var godt, han havde været hos Ahlman og få håret af, så kunne han da ikke tabe så meget på denne tur. Jeg søgte spagt at fortælle ham, at maskinen skulle køres til, den måtte ikke belastes, og at den med ham og alt hans ragelse havde overlæs.

Alle mine forklaringer prellede dog af som vand på en gås, men da vi omsider nåede bygaden i Bækmarksbro, begyndte maskinen at hoppe som en dykand, fordi gaden var ret ujævn. „Nej - nu bliver du da alt for broget“, hylede Polle, mens hans tænder klaprede i takt med maskinens hop. „Jeg vil af - jeg vil af - jeg går resten af vejen!“ ...

Jeg så nu i ånden det forsmædelige i, at vi kom til lejren i to afdelinger, den fejende opkørsel foran huset, den forud forventede effekt syntes nu at forsvinde ud i luften, man ville grine i stedet for ... jeg greb desperat i gas-håndtaget, scooteren røg frem som som en forsinket raket, Polle rushede baglæns mod reservehjulet og greb krampagtigt og desperat omkring mig. „Nu kan du prøve på at stige af“, skreg jeg, „hvis du prøver på det, løser jeg dig i åen, når vi kører over broen!“ Det hjalp, jeg hørte ikke en lyd, glemte næsten at dreje ved det hvide hus og i et forrygende tempo kørte vi de sidste meter på den dårlige vej op til huset, alt imens Polle dumpede op og ned på det umagelige sæde. Vor ankomst blev derfor noget mere dramatisk end beregnet, thi det gik så hurtigt, at ingen af knægtene nåede at komme til indkørslen, før vi var landet.

Nå, dagen gik ellers fint, ganske bortset fra, at gårdejer Boldsen havde en stor hund, og patruljerne havde en stor gryde med gullasch; ja, og så var der et par fyre, der var sat til køkkentjans, mens patruljerne havde opgaver; om de nu har sovet, eller hvad der skete ... Nå, resterne af gullaschen smagte nu meget godt med lidt rugbrød til, men Boldsen kunne ikke forstå, at hunden ikke havde appetit et par dage.

Da vi skulle hjem, stod alle drengene i beundrende rundkreds omkring uhyret. Jeg lukkede op for benzinen og begyndte at træde på kickstarteren. Det sagde kun put-put. Nå, jeg forsøgte igen, stadig de samme spæde lyde; nogle grinede lidt, nu gav jeg starteren en gevaldigt start, men min sko gled, så jeg ram-

lede foden i jorden med et brag. Nogle lo. Jeg så helt modigt op og kvalte tilløb til ilde bemærkninger, jeg tippede, jeg ordnede kabler, jeg sparkede, intet skete. - Nogle grinede højt. Mange kloge råd fra Polle: „Har du nu husket at komme benzin på, du kunne da prøve at tisse i tanken, ha-ha-ha-ha, er det ikke sådan en tingest, der har en gummimotor? Mange lo. Jeg blev desperat, mine hænder var klamme som til eksamen, den kolde sved duggede mine briller, en kold, våd rislende sved gled ned langs ryggraden. Pokers osse. Den lille laban til Thomsen kogte af latter; jeg sparkede til starteren, så mine ben nær røg af, jeg rykkede i gashåndtaget, jeg tippede chokeren, jeg var... Alle vrælede af latter, som var de til Gøg og Gokke film, endelig foreslog Polle, at jeg skulle sætte mig, stille ind på 2. gear, og da han og alle de øvrige skubbede, kom maskinen igang, mens den slingrede ud af indkørselen, sprang Polle på. Gennem støvskyerne fornam jeg i det fjerne en brølende, hikkende, gylpende, skingrende, skvaldrende latter.

Jeg så mig ikke tilbage!...

SPEJDERCHEFEN

Thorkild Glad

Det er mig en glæde at kunne bringe Thøger Larsens trop og flok korpsets lykønskning i anledning af jubilæet.

Som en skole gennem en årrække kan sætte sit præg på en by, således kan en spejdertrop også gøre det.

Den er bygget op på en fritidsindsats af unge idealistiske førere støttet af en forældrereds - disse er skiftende gennem årene, men visse traditioner skabes og videreføres.

Og - „*traditioner er ikke så meget, hvad de, der gik forud har udrettet, som hvad de, der kommer efter, får ud af deres arv*“ - har en klog mand sagt.

Ved jubilæet vil troppens minder og bedrifter blive opfrisket - og med rette, men troppens og spejderarbejdets fremtid afhænger af, hvad de, der kommer efter - de, der er i trop og flok i dag, får ud af deres arv.

Må jeg ønske jer et godt og frugtbringende spejderarbejde i årene, der kommer.

Thorkild.

V. Frost JENSEN
SØLV - GULD - URE - OPTIK
ØSTERGADE 14 - LEMVIG - TLF. 2 00 86

»Grand
Salonen«

HELDUMVEJ 48

Elløker *Tepper*
1/2 MAGNUS HOLM & SØN
LEMVIG - TELF. 20966 - 20259

Ingrid Ogendahl

TELEFON 2 03 07

Gem hvad du ser...

smalfilm og

fotografer

JØRGEN
Jespersen
TAPET • FARVE • FOTO
LEMVIG - TELF. 20301

Forlang

EXPRES

mineralvande

Spejderspøg...

I anledning af det forestående jubilæum bringes her nogle uddrag af T.L.T.s „Sorte bog“ (selv om troppen fylder 25 år, har der til dato ikke vist sig et emne, der var værdig til at optages i den „Blå bog“).

K. H. Sø: Alsidig herre med tiltalende ydre, nå ikke! Går aldrig med slips og er modstander af pressefolder. - Speciale: Mundhuggeri. (Ikke slagsbroder - derfor hurtigløber).

Per Berthelsen: Besindig herre, for det meste med begge ben fast plantet på jorden. Er i alt et godt forbillede for sine undersåtter - nemlig! Stor tilhænger af bukselommer, lørdagsaftener m. m. m.

Johnny Mathiassen: Madspandsfortærer i stor stil. I øvrigt troppens lyse hoved hvad angår vandede vittigheder. Burde på grund af sin størrelse være kommet til verden som et samle-sæt.

Preben Smedegaard: En af „Ta' det roligt slagsen“ og kan på en måde siges at tilhøre natholdet. - Interesser: Piger og „fashion look“. Valgsprog: „Åh, hold kæft!“

Torben „Æksel“: Popvrag og levemand. Kan godt lade pigerne være, men lader helst være. Triveligt ydre, Beatles-frisure og godt snakke-tøj! Ellers ret tiltalende. Elsker bjergbestigning og folk, der kan lave rebstiger.

Jørgen „Moses“ Jensen: En af troppens største lejrsmænd (han kan nemlig ikke få lov at sove længe om morgenen hjemme). Slagsbror og pigejæger. Fremtidsplaner: Udsmider i Nyhavn.

Thorleif Krarup: Fremadstræbende ung mand med velplejet frisure; kendt for sin fine fodboldteknik og store appetit. - Fortid: Fodbold. Nutid: Fodbold. Fremtid: Mere fodbold.

Erling Christensen: En af de få i troppen, der besidder et overskud af energi. Er på den ene eller anden måde i fuld aktivitet hele døgnet. Ivrig sejlsportsmand - og går ofte i „vandet“. - Fremtid: Ekspert i samtlige spejderdiscipliner.

„Lille-Ole“, Rønbjerg Jensen: Madekspert, især efter tilberedningen, derfor chefkok på sommerlejren.

Bent „Stump“ Nielsen: Kan ikke ligefrem kaldes nærig, men er lidt af en sparnatur. Rekordindehaver i tovbroløb.

Mogens Øgendahl: Er trods sine fregner en godmodig herre, som aldrig kunne drømme om at slå en flue ihjel, hvis den da ikke lige var inden for rækkevidde. - Fremtidsplaner: Popsanger. Motto: „Det sa' Krally“.

Bent „Kesse“ Larsen: Mosestilhænger og pigejæger.

Tildragelser fra hverdagen T.L.T.

Steen „mini julle“ Jensen: Spås en stor fremtid som ægtemand, da han er mægtig fin til at vaske op. Siger aldrig nej til et slagsmål, hvis hans mor da ikke lige er i nabolaget. - Stor brevskriver(hvis han husker det).

Claus Møllsø: 1) Præcision. 2) Koncentration. 3) Eminent sikkerhed, når man udelader 1) og 2), hvad der præger hele Claus' færd. Hobby: Sove længe. Største ønske: Et arm-båndsur. Speciale: Splejsning.

Jens „Halle“ Christensen: Søn af den berømte Valde. Elsker god mad, cowboyfilm og knaldromaner.

Per Holm: Troppens præmiemodel, kan indimellem blive overfaldet af en voldsom aktivitetstrang, men når dette sker, skynder han sig at lægge sig ned for at vente på, at anfaldet skal fortage sig. Hobby: Spejderi og søde sager.

Henning Christensen: Har i sine 4 spejderår aldrig gjort sig fordelagtigt bemærket, hvilket hverken han eller os lider spor under. Har for nyligt med sin nyhvervede „rævesparker“ tilsluttet sig byens støjende brigade!

Jes Christensen: Lillebror til ovennævnte herre. Går roligt med dørene - banker kun de yngre årgange. - Største ønske: At få lov at banke storebror.

Jens Chr. „Lillebror“ Nielsen: Er trods størrelsen troppens største pigejæger! Taktik hemmeligholdt. - Måske gør hans særprægede sangstemme mere lykke hos damerne end de maskuline bekendtskaber.

John Henriksen, også kaldet troppens Fedtmule: Godmodig fyr med smag for stærke udtryk - kan få selv en sømand til at rødme! Kendes bedst på stemmen og det kunstneriske svungne fald i håret.

Finn Grønborg: Rundkindet herre, der endnu ikke har mistet sin „ungpige kulør“. - Man skulle ikke tro, han havde deltaget i nogle lejre.

Alt dette var spøg og må IKKE tages for andet end spøg!

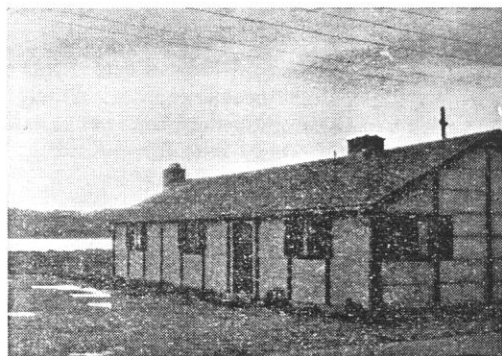
HUSET

I vinteren 1955-56 havde vi en beklagelig brandskade på det gamle trætropshus. Huset var i forvejen så medtaget af tidens tand, at det ikke kunne lade sig gøre at reparere det, og det stod os hurtigt klart, at der måtte gøres noget effektivt for at skaffe troppene ordentlige arbejdsvilkår.

Ved et fælles forældrerådsmøde mellem drenge- og pigespejdernes råd gik man ind for, at der skulle bygges et helt nyt hus.

Hvordan dette skulle bygges, og hvordan midlerne hertil skulle skaffes, overlod man i første omgang til et udvalg bestående af Halfdan Petersen, J. P. Dinesen og N. Ulrik Møller. Dette udvalg blev senere i perioder suppleret med B. T. Joensen fra Sct. Georgsgildet.

Vi i dette udvalg så på et større antal muligheder, men blev enige om, at det skulle være det nuværende Tectum-hus. Huset blev så vederlagsfrit tegnet af konstruktør Borgholm. - Pengene lå det mere tungt med, men det lykkedes ved tilskud fra friluftsrådet, kommune, brandforsikring og salg af resterne af det gamle hus at få skabt grundlag for at begynde byggeriet. Omkostningerne kunne holdes nede så nogenlunde i et rimeligt omfang på grund af velvillig indstilling fra leverandører og håndværksmestre, tømrermester Dalgaard, murermester Sørensen, installatør Ejnar Christensen, smedem. Skov Larsen, tømmerhandler Krejsler og malermester Nielsen.

Huset på Teglgårdsvej

Restbeløbet op til byggesummen 27.000 kr. blev skaffet ved salg af aktiebrevé á 25 kr. pr. stk. Her var en kreds af rådsmedlemmer meget aktive, ligesom Sct. Georgsgildet stillede sig meget velvilligt og tog en stor aktiepost, hvorved vi blev i stand til at betale enhver sit. Disse aktier skulle så senere indløses, bl. a. ved midler skaffet fra tombola på torvet, hvilket nu også er sket, således at huset, selv efter en senere modernisering, blandt andet centralvarme, vel må siges at fremtræde gældfrit.

Huset blev indviet i oktober måned 1956 ved en lille festlighed, hvor isenkræmmer Honoré holdt indvielsestalen på byrådets vegne, og det har forhåbentlig i det tiår, der er gået, virket til glæde for og fremmende på spejderarbejdet i Lemvig.

Til lykke med jubilæet.

N. Ulrik Møller.

HYTTEN

Ved jubilæer skal man altid til at grave i fortiden, og det er ikke anderledes i dette tilfælde. Fortælle en masse usandheder gør jeg ikke med vilje, men jeg garanterer ikke for, om der kan opstå nogle „erindringsforskydninger“.

Ja, hvordan blev „Fort Larsen“ egentlig til? Det var dengang, da Martin ... Det passer ikke. Det var Søren, der ... Nej, det er ikke sandt. Det var heller ikke ham. Se, drenge, sådan går det, når hukommelsen svigter, og scrapbogen ikke er i orden, eller udklipsbogen, hvis du foretrækker at kalde den sådan. Inden jeg går videre, vil jeg anbefale dig at lave sådan en bog nu. Det er lige meget, hvad du kalder den, men det skal være din personlige bog. Husk én ting: sæt dato ved, og når du klistrer billeder ind fra dine lejrture og lignende, så skriv navnene op, for du glemmer dem i årenes løb. (Jeg glemte datoerne i min scrapbog).

Jeg prøver igen. I foråret 1958 luftede Niels Møller den idé for mig, at hver patrulje egentlig skulle have sin lille hytte samlet om en større til fælles brug. Jeg sagde bestemt nej. Sådan en negerlandsby eller skrammellegeplads ville vi ikke have nogen steder. Alligevel puslede jeg med tanken i nogle dage og foreslog så Møller, at vi lavede en weekend-hytte i smag med et blokhus af gamle telefonpæle. Møller gik ind for tanken, og efter at have fået skovriderens tilladelse til at lægge hytten på den

smukke plads, hvor den ligger, gik vi i gang med arbejdet. Trods alt skulle der penge til, og Thøger Larsens Trops kasse var dengang konstant tom, om det siden har ændret sig, ved jeg ikke; men de „de blå piger“ havde penge, vidste vi, så jeg gik til dem og spurgte, om de ville være medejer i foretagendet. Det gik os, som det vel også sommetider er gået dig, når du har bedt mor om forskud på lommepenge til en biograftur. Idéen var ellers god, men de ville altså ikke sætte penge i den, sagde de. Og så kan du jo nok forstå, det blev noget af et prestigespørgsmål for de gule drenge. Nu skulle byggeforetagendet gennemføres, om ikke for andet, så for at vise, at vi kan selv. Det gik fint i begyndelsen. Både forældre og spejdere sled i det som små islændere, og selv om mødeprocenten faldt en del henimod slutningen, for ikke at sige, at den faldt til nul, så blev huset færdigt om efteråret og indviet af daværende divisionschef Mogens Wittusen den 28. septbr. 1958. Takket være nogle gavmilde forretningsfolk og især en murer, der har „glemt“ at sende regning, har du andel i et billigt, men stærkt hus, der kan stå længere end din levetid, for alt, bortset fra dør og vinduer, er lavet af imprægnerede telefonmaster; men du må være med til at værne om det, og derfor synes jeg også, du skal sørge for, at den rude, der har været knaldet et år, snart bliver erstattet med en hel.

Jens Olesen.

Fort Larsen

En gennemgang af troppens historie kan jeg desværre ikke lave, dels af hensyn til pladsen i dette jubilæumsblad og dels på grund af min manglende viden. - Det ville sandsynligvis også blive en historie med mange gentagelser, selv om der vel nok kunne findes markante episoder frem. Livet i troppen har nemlig ikke undergået større forandringer siden 1941. Vi er blevet bedre stillet lokalemæssigt - og ikke mindst har vi fået hytten i Risbæk, som vi har megen glæde af og benytter flittigt, idet der så godt som hver weekend året rundt er spejdere i hytten. Nu som før forsøger vi efter bedste evne at drive spejderarbejde efter de retningslinier, som Det danske Spejderkorps går ind for, dvs. spejderarbejde med alle dets ingredienser af leg, fantasi, snilde, fest og alvor.

Troppen består i dag af 3 patruljer, en 4. patrulje oprettes til oktober, når et nyt hold ulveunger rykkes op som spejdere. Talmæssigt hører vi således til blandt de mindre troppe i korpset, men mange af Lemvigs drenge kan dog nu ved jubilæet se tilbage på deres spejdertid som medlem af Thøger Larsens trop, og mon ikke de fleste mindes den tid med glæde? Ikke så få af troppens gamle spejdere har fortsat deres spejdertid ved at gå ind i Sct. Georgsgildet, enten her i byen eller i andre gilder.

Mange gange i løbet af de 25 år har troppen lidt under et problem, som også kendes andre steder, nemlig førermangel. Men hver gang er det dog lykkedes at finde en udvej og at „holde liv i troppen“.

Også på jubilæumsdagen står vi med det problem, idet vi, der i dag står med ansvaret for troppen, er meget unge til at påtage os et førerarbejde, og mit ønske for Thøger Larsens trop skal derfor være, at der kunne findes en tropsfører, som ville gå ind for arbejdet og hjælpe os, der er spejdere i dag, med at føre vor gamle trop videre.

Per Berthelsen.

Divisionens jubilæumshilsen

*Thøger Larsens Flokke og Trop
Vestjydske Division
Det Danske Spejderkorps*

Jeg vil gerne på denne plads fortælle lidt om, hvem Vestjydske Division er.

Inden for Det danske Spejderkorps er landet opdelt i divisioner, og en division består af flere flokke, troppe og klaner.

Flokkene er der, hvor ulvene hører hjemme, de er i alderen fra 8 til ca. 11-årsalderen.

Troppene, det er spejdere fra ca. 11 til 16-årsalderen. Jungmænd og skovmænd er fra 16 til 18 år.

Rovere er fra 18 til 23-årsalderen.

Førere er fra 18 år og opefter, her er ingen aldersgrænse. Jeg vil naturligvis først nævne Thøger Larsens flokke og trop, Harboøre flok og trop, Jeppe Aakjær flok og trop (Skive), Jens Vævers trop (Balling), Vinderup flok og trop, Struersø flok og trop, Struer trop 1. Struer flok, 2. Struer flok, Sct. Jørgens flok og trop, Storeå flok og trop, de to sidste Holstebro.

Alt ialt tæller divisionen ca. 550 ulve, spejdere, jungskovmænd, rovere og førere.

Med spejderhilsen
Johs. Colstrup, divisionschef.

Tropsrådet har ordet

Tropsråd er ifølge de for Det danske Spejderkorps gældende love og bestemmelser en kreds af forældre, valgt af disse, som bærer det fulde ansvar for den moralske og økonomiske ledelse af troppen, og som skal overvåge, at førerne leder deres afdeling i overensstemmelse med de for Det danske Spejderkorps gældende love og bestemmelser.

Således på papiret, men hvordan i praksis? Det siger sig selv, at det må være helt efter forholdene. Når førerne er ganske voksne, så er det vel mest på papiret, tropsrådet eksisterer, men når man - som oftest i Lemvig - kører med meget unge førere, så må tropsrådet træde uden for papiret og virke positivt og hjælpe førerne, f. eks. med det administrative, såsom regnskab, korsmærker m. v.

Tropsrådet skulle gerne være førerens dårlige samvittighed, men samtidig hans hjælpekilde og inspiration, det skulle gerne være bindeled mellem hjemmene og spejdertrop, således at de øvrige forældre vil kontakte og være rådet behjælpeligt, når der er opgaver eller problemer at løse - uden positivt indstillede forældre bliver spejderarbejdet nemlig ikke til noget rigtigt holdbart.

Tropsrådet vil her gerne - som talsmand for forældrene - takke alle de gennem årene værende førere for trop og flok for det store arbejde, de har gjort for vore drenge, og på egne vegne særligt takke de nuværende og umiddelbart tidligere førere for godt og frugtbart samarbejde. Har det end af og til slået gnister, så har det ikke slået skår, og vi i rådet mener i hvert fald at kunne sige, at vi har kunnet samles om arbejdet for at give drengene en sund og lærerig tid som spejder, som de senere kan se tilbage på med glæde og lade gå videre til næste generation. - Her i troppen kører vi jo allerede lidt i ring, for som vi i øjeblikket har en tropsfører, som er søn af den første, sådan har vi en tropsrådsformand, som er kone til en af de første - og hun og kollegerne i tropsrådet siger hermed til lykke med de første 25 år og held med de næste.

*A. Torp. Lillian Christensen. J. Chr. Øgendahl.
Jørn Madsen. O. A. Møllsøe. Johs. Ørum Kirk.*

Otto Madsen
HERREMAGASIN

OPSPARING

til rejser, sommerlejr, udstyr

LÅN

til uddannelse, bosætning, eget hus

— tal med

LEMVIG SPAREKASSE

*„En spejder er
sparsommelig...”*

LEMVIG BANK

Trikotage
MESSEN

KAJ JØRGENSEN

TORVET 3 · LEMVIG · TLF. 2 01 90

